

1

버림받은 황비

อริสเทีย

จักรพรรดินี

ผู้ถูกลืม

The Abandoned Empress

👑 Yuna เขียน

👑 กัททิรา แปล

👑 Ancienttear C. Zanael ภาพปก

อริสเทีย
จักรพรรดินี
ผู้ถูกลืม

The Abandoned Empress

inspiration starts here

👑 Yuna เขียน

👑 ภัททีรา แพล

👑 Ancienttear C. Zanael ภาพปก

สำนักพิมพ์บุรินทร์

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

ค้นหาหนังสือที่ต้องการ (รวม e-book และสินค้าที่น่าสนใจ) ได้เร็ว ทันใจ

• บน PC และ Notebook ที่ www.se-ed.com

• สำหรับ SmartPhone และ Tablet ทุกยี่ห้อ ที่ <http://m.se-ed.com>

(ผ่าน browser เข้าอินเทอร์เน็ตแล้วทำ Bookmark บนจอ Home จะใช้งานได้เหมือน App ทุกประการ)

หรือติดตั้ง SE-ED Application ได้จาก Play Store บน Android หรือจาก App Store บน iOS

อริสเทีย จักรพรรดินีผู้ถูกกลืน เล่ม 1

The Abandoned Empress 버림받은 황비

Yuna เขียน

ภัททิรา แปล

Ancienttear C. Zanael ภาพปก

ราคา 309 บาท

สำนักพิมพ์ฟูริน

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย โดย บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ดัดแปลง ทำซ้ำ จัดพิมพ์เนื้อหาและภาพประกอบ
หรือกระทำการใด โดยวิธีการใด ๆ ในรูปแบบใด ๆ ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้
เพื่อเผยแพร่ในสื่อทุกประเภท หรือเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ นอกจากจะได้รับอนุญาต

Authorized Translation from Korean Language Edition.

버림받은 황비

Copyright © Yuna 2013/D&C MEDIA

All Rights Reserved.

THE ABANDONED EMPRESS

The Korean edition was originally published by D&C Media Co., Ltd., Korea

This Thai language edition was published

by SE-EDUCATION PUBLIC COMPANY LIMITED in 2020

by arrangement with D&C Media Co., Ltd. through KL Management.

SE-ED
inspiration starts here

6 1 2 - 7 0 2 - 1 6 1

2 3 6 6 1 0 9 8 7 6 5 4 3

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

ยูนานา.

อริสเทีย จักรพรรดินีผู้ถูกกลืน เล่ม 1 = The abandoned empress. -- กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2563.

392 หน้า. -- (The Abandoned Empress.)

1. นวนิยายเกาหลี. I. ภัททิรา ยาวภา, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

895.73

ISBN (e-book) 978-616-08-3944-5

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
SE-EDUCATION PUBLIC COMPANY LIMITED

เลขที่ 1858/87-90 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทร. 0-2826-8000 สายงานการผลิต โทร. 0-2826-8572 โทรสาร 0-2826-8589

หากมีคำแนะนำติชม ติดต่อได้ที่ comment@se-ed.com

ผู้จัดทำ • ผู้อำนวยการสายงานฝ่ายผลิตหนังสือและสื่อ กนิษฐ์ พรหมเสน • บรรณาธิการบริหาร พรพิมล ตั้งสกุล

บรรณาธิการจัดการ ประคอง ขุนทอง เครือมาศ บุญล้อม อรุโณทัย เขตหาญ มณีนุช ตุ่มงคชชัย

บรรณาธิการเล่ม อธิษฐาน มรรคสุนทร วราลี เนติกุล • ออกแบบปก วงศ์พรรณ สมบูรณ์วรวิจิ • จัดรูปเล่ม ภิตินันท์ เกิดปลั่ง

จากใจกอง บก.

หลังการทำงานกันอย่างยาวนาน ในที่สุด **อริสเทีย จักรพรรดินี** **ผู้ถูกกลืน เล่ม 1** ก็ไปถึงมือแฟน ๆ น้องเทียรีบร้อยแล้วนะคะ ขอแอบเล่าหน่อยว่า ตอนที่ซื้อลิขสิทธิ์เรื่องนี้ฉบับการ์ตูนยังไม่ได้รับการเผยแพร่ออกมา พวกเราเองก็ใจตุ้ม ๆ ต่อม ๆ ไม่รู้ว่าการตอบรับจะเป็นยังไง เพราะถือเป็นการเปิดตลาดนิยายแนวนี้เลย แต่พอเห็นกระแสของฉบับการ์ตูนแล้วทีมงานก็สบายใจขึ้นเป็นกองเลย ทั้งยังเป็นโชคดีของเราที่ได้ร่วมงานคุณภัทริรา ซึ่งมีประสบการณ์การแปลหนังสือนิยายมามากมาย และได้คุณ Ancienttear C. Zanael หรือคุณเกาะที่หลาย ๆ คนรู้จักกันดีมาวาดภาพปกสวย ๆ ให้ด้วย ทำให้น้องเทียและป้าออกมาสวยงามอย่างที่พวกเราคาดหวังเอาไว้

ในเล่ม 1 นี้เริ่มต้นที่เหตุการณ์ความเป็นมาของโตกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นกับราชินีอริสเทียและตระกูลโมนิก จนเป็นเหตุของการกลับมาเกิดใหม่เพื่อแก้ไขอดีตของอริสเทีย พอลองอ่านแล้วไม่ว่าผู้อ่านจะเลือกใครเป็นเมน ทางสำนักพิมพ์ก็ขอให้ทุกท่านสนุกและมีความสุขไปกับทุกบรรทัดทุกอย่างอยู่นะคะ

สุดท้ายนี้หากเกิดข้อผิดพลาดก็ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วยนะคะ

สำนักพิมพ์ฟูริน

จากใจผู้เขียน

สำหรับภาพยนตร์แล้วจำนวนผู้เข้าชม 11 ล้านครั้ง อาจสามารถดึงดูดผู้คนที่มากกว่าสิบล้านคนเข้ามาดูได้เลยทีเดียว สำหรับนิยายของนักเขียนหน้าใหม่ที่ดึงดูดผู้อ่านจำนวนมากหันมาสนใจผลงานได้ขนาดนี้ นับว่าประสบความสำเร็จไม่น้อย เรื่องราวยาวถึง 200 ตอน โดยใช้เวลาเขียนเพียง 1 ปี นักเขียนต้องอาศัยความอดอย่างมากจึงจะเขียนได้จนจบ แล้วยังต้องอาศัยความตั้งใจแรงกล้าจนสามารถผลักดันผลงานชิ้นนี้ออกมาได้สำเร็จ แถมยังต้องยืนอยู่ท่ามกลางเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากทั้งนักอ่านและกลุ่มผู้ต่อต้านอีกหลายครั้ง

เหตุผลที่บริษัทแบล็กเลเบลคลับสนใจผลงานเล่มนี้ ไม่ได้เป็นเพราะจำนวนผู้เข้าชมที่ถูกกล่าวขวัญถึง หรือเหตุการณ์โต้แย้งที่เกิดขึ้นมาตลอด แต่เป็นเพราะเรื่องราวได้รับการถ่ายทอดออกมาจากความมานะพยายาม สัมผัสได้ถึงความละเอียดประณีตของผู้เขียน ท่ามกลางความทุกข์ใจและบาดแผลที่ผู้เขียนกล่าวถึงในปัจจุบันลึซิทจะรู้สึกได้ถึงความตั้งใจอันแรงกล้าที่แฝงอยู่ในผลงาน ทำให้ผู้คนค่อย ๆ เข้ามาหลงใหลไปกับเรื่องราวที่ก้าวเดินไปอย่างมั่นคง

การย่อนเวลาเป็นรูปแบบของเรื่องราวที่ถูกนำมาเขียนเป็นนิยายแฟนตาซีอยู่บ่อยครั้งและยังคงความเร้าใจได้ดี เหตุผลที่ผลงานชิ้นนี้เปล่งประกายขึ้นมาได้ แทนที่จะถูกฝังอยู่ในความทั่วไปจนทำให้เกิดความรู้สึกน่าเบื่อหน่าย น่าจะเป็นเพราะความแข็งแกร่งที่ละลายอยู่ในผลงาน ระหว่างตีพิมพ์หนังสืออริสเทีย จักรพรรดินีผู้ถูกลืม 5 เล่ม ภายในใจนักเขียนเกิดความรู้สึกต่าง ๆ ขึ้นมากมาย ตอนนี้งำลังรอคอยคำวิจารณ์จากเหล่าผู้อ่านด้วยความกังวลผสมความตื่นเต้น

แม้ว่าจะประสบความสำเร็จยากลำบากต่าง ๆ มากมาย แต่มีสิ่งหนึ่งที่ชัดเจนคือ เหล่าผู้อ่านเองก็น่าจะรอคอยผลงานเรื่องต่อไปของผู้เขียนไม่ต่างกัน

ของยูนา

สารบัญ

prologue8

ตอนที่ 1 ภาคอดีต

1. ราชนิที่ที่ถูกลี้ม.....13

ตอนที่ 2 ภาคปัจจุบัน 1

1. อริสเทีย พี. ลา โมนิก (Aristia P. la Monique)59

2. เข้าเฝ้า91

3. การเริ่มต้นใหม่.....113

4. หัวใจที่ซบซ้อเกินเกินกว่าจะเข้าใจ.....141

5. การลาจากและการพบกันอีกครั้ง171

6. พิธีฉลองบรรลุนิติภาวะขององค์รัชทายาท.....221

7. แม่กัญแจชื่นสนิมกับลูกกัญแจสีเงิน.....261

8. เวลาของแต่ละคนได้ผ่านไปเช่นนั้น305

ตอนพิเศษ

พวกเขามีความสุขด้วยกันตราบนานเท่านานหรือเปล่านะ359

ภาคผนวก

คำอธิบายเสริม : นามสกุลกลางตามระดับ.....388

World Map

ລ້ວ

ລີຊາ

ໂຮງ

ຍີຕ

SEED

inspiration starts here

- เมือง
- ◎ เมืองหลวง
- น้ำแข็ง
- ▤ พื้นที่กั้นดาร
- เขตปกครองของ มาร์ควิส

โซโน

จักรวรรดิ
แคลสซึนา

■ เขตปกครองโมนิก

◎ เมืองหลวงแคลสเซีย

SE-ED
inspiration starts here

Prologue

“มีโทษให้ปลดออกจากตำแหน่งราชินี...”

มันผิดพลาดตั้งแต่ตรงไหนนะ...

“ริบทรัพย์สินทั้งหมดรวมถึงอาณาเขตปกครองและบรรดาศักดิ์ของ
ตระกูลมาร์ควิส อันเป็นต้นตระกูลของราชินี...”

ทำไมข้าถึงได้มาอยู่ที่นี่...

“ในข้อหาหลบสังหารจักรพรรดิ แม้จะไม่สำเร็จ แต่ก็ต้องรับโทษ...”

ข้าทำอะไรผิด

“...ประหารชีวิต”

ข้าแค่ผิดที่รักท่าน

ว๊ิงง!

เมื่อขวานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ถูกยกสูงขึ้นสู่ท้องฟ้า จนคมต้อง
แสงอาทิตย์สะท้อนประกายออกมา ข้าก็ได้เห็นรอยยิ้มของเขา รอยยิ้มนั้น
เหมือนกำลังบ่งบอกว่า ในที่สุดก็กำจัดคนอย่างข้าไปได้ จากนั้นไปเขาจะได้มี
ความสุขเสียที ทั้งดวงตาและริมฝีปากรวมถึงลักษณะภายนอกที่ข้าเห็น
มันดูดีใจเสียจนหาร่องรอยแห่งความเบื่อหน่ายไม่เจอ

“หึ...หึ...หึ...”

เสียงหัวเราะแห่งความสิ้นหวังดังขึ้น

SE-ED
Inspiration starts here

ตลอดมาเขาคือเหตุผลเดียวในการมีชีวิตอยู่ของข้า เป็นผู้เฝ้าบาป และแสงสว่างเพียงหนึ่งเดียวในโลกที่แสนโดดเดี่ยวอ้างว้าง แม้เขาจะไม่เคยเหลียวมามองเลยสักครั้ง ข้าก็ยังเฝ้าปเลอบใจตัวเองว่าวันหนึ่งเขาอาจจะหันมาสนใจบ้าง แค่คิดว่าตัวข้ายังมีประโยชน์สำหรับเขา ข้าช่วยแบกรับงานทั้งหมดเอาไว้แทนผู้หญิงที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลยคนนั้น ต่อให้ต้องทำงานจนถึงรุ่งสาง ข้าก็ยังรู้สึกดี

ดูเหมือนข้าจะเป็นเพียงอุปสรรคสำหรับเขาเท่านั้น

ควับ!

พอขวานถูกเหวี่ยงลงมา ข้าก็เห็นเขาโอบกอดผู้หญิงคนนั้นเอาไว้ทันที เมื่อเธอปิดปากและเป็นหน้าหนีราวกับไม่อาจทนมองได้

ฉับ!

inspiration starts here

กึก...กึก...กึก...กึก...

สติค่อย ๆ เลือนหาย น้ำตาสายหนึ่งไหลออกจากดวงตา

ถ้าสามารถเริ่มต้นใหม่ได้อีกครั้ง...

ข้าจะ...ไม่รัก...ท่าน...อีก...

SE-ED

inspiration starts here

ตอนที่ ๒ ภาคอดีต

อริสทีย์ ลา โมนิค

SE-ED

หญิงผู้เกิดมาเพื่อองค์จักรพรรดิ

คู่ชีวิตเพียงหนึ่งเดียวขององค์จักรพรรดิ

inspiration starts here

ดอกไม้แห่งจักรวรรดิ

นั้นเคยเป็นนามของข้า

SE-ED

inspiration starts here

ราชินีที่ถูกกลืน

๑

จักรวรรดิแคสทินามีประวัติศาสตร์ยาวนานเกือบพันปี และเป็นราชอาณาจักรเพียงหนึ่งเดียวบนภาคพื้นทวีป จักรวรรดิอันเจริญรุ่งเรืองภายใต้การปกครองโดยจักรพรรดิที่สืบทอดราชบัลลังก์ต่อกันมาหลายชั่วอายุคน จนมาถึงจักรพรรดิมาร์คาน คามัลลูติน ซานา แคสทินาที่ 33 ผู้ทรงเชี่ยวชาญด้านการปกครอง จนนำพาจักรวรรดิเข้าสู่ยุคเรืองอำนาจอีกครั้ง

จักรพรรดิมาร์คานเพียบพร้อมไปทุกด้านไม่ว่าจะเป็นรูปโฉม อูบนิสัย และพรสวรรค์ แต่กลับมีข้อด้อยอยู่เพียงข้อเดียวนั่นคือ ไม่อาจให้กำเนิดเลือดเนื้อเชื้อไขของตนได้ สายเลือดแห่งราชวงศ์เป็นสิ่งสูงส่งยิ่งนัก หากองค์จักรพรรดิสวรรคตไปโดยไร้รัชทายาท จักรวรรดิจะต้องวุ่นวายด้วยเรื่องผู้สืบทอดราชบัลลังก์อย่างแน่นอน

ในขณะที่องค์จักรพรรดิทรงกลัดกลุ้มและเหล่าขุนนางก็เริ่มเกิดความขัดแย้งกันมากขึ้นเรื่อย ๆ รูบริส คามัลลูติน ซานา แคสทินา สายเลือดเพียงคนเดียวขององค์จักรพรรดิก็ถือกำเนิดขึ้น ชื่อของเขาเป็นศัพท์บัญญัติใหม่มีความหมายว่า “ผู้นำพาแสงแห่งเช้าวันใหม่” คนทั้งจักรวรรดิต่างปีติยินดีกับการถือกำเนิดของเขา

แต่แล้วกลับเกิดอีกปัญหาหนึ่งขึ้นนั่นคือ รูบรีสเกิดซ้ำเกินไป ไม่มีบุตรสาวขุนนางชั้นสูงคนไหนมีอายุเหมาะสมกับเขาเลย ตามกฎหมายของจักรวรรดิ ตำแหน่งจักรพรรดินีจะต้องแต่งตั้งจากบุตรสาวในตระกูลขุนนางชั้นสูงที่มีตำแหน่งตั้งแต่มาร์ควิสขึ้นไป แต่ตอนรูบรีสเกิดธิดาของตระกูลขุนนางชั้นสูงที่อายุน้อยที่สุดคือสิบขวบ อีกทั้งหลังจากเขาเกิดมาแล้วก็ไม่มีตระกูลไหนให้กำเนิดบุตรสาวอีกเลย สุดท้ายเหล่าขุนนางจึงหารือกันถึงการแก้กฎหมายในช่วงนั้นเองก็มีโองการสวรรคตส่งมาแจ้งถึงการกำเนิดของหญิงสาวที่จะมาเป็นคู่อชีวิตขององค์รัชทายาท

หลังจากนั้นหนึ่งปี ตระกูลมาร์ควิสโมนิก ตระกูลซึ่งมีความดีความชอบจากการร่วมก่อตั้งจักรวรรดิเพียงตระกูลเดียวที่ไม่ใช่ตระกูลดยุกได้ให้กำเนิดอริสเทีย ลา โมนิก เด็กหญิงผู้มีดวงตาสีทองดั่งแสงอาทิตย์อันอบอุ่นและมีเส้นผมสีเงินดั่งดวงจันทร์อันหนาวเหน็บ ทันทีที่เกิดมาเธอก็ถูกกำหนดให้เป็นคู่อชีวิตขององค์รัชทายาท พอเริ่มเดินได้ก็ต้องเข้ารับการอบรมสั่งสอนในฐานะว่าที่จักรพรรดินีทันที

หลังผ่านพ้นวันคล้ายวันประสูติปีที่สิบเอ็ดขององค์รัชทายาทไปได้ ไม่เท่าไรจักรพรรดิ มาร์คานก็สวรรคต องค์รัชทายาทขึ้นครองราชย์ในนามรูบรีส คามัลลูดิน ซานา แคลสทินาที่ 34 แต่ผู้ที่ได้รับมงกุฎในฐานะจักรพรรดินี เคียงข้างเขาไม่ใช่ธิดาจากตระกูลมาร์ควิสผู้มีดวงตาสีทองและเส้นผมสีเงิน กลับเป็นหญิงสาวผมสีดำที่อยู่ ๆ ก็ปรากฏตัวขึ้นตรงทะเลสาบในพระราชวังในปีที่องค์รัชทายาทอายุครบยี่สิบเอ็ด และอริสเทียอายุครบสิบหก

โองการสวรรคตจึงได้รับการตีความใหม่ว่า คู่อชีวิตของรูบรีสน่าจะเป็นหญิงสาวลึกลับที่ฟ้าประทานมาให้คนนี้ เพราะคำพยากรณ์นั้นได้เกิดขึ้นก่อนที่อริสเทียจะถือกำเนิดขึ้นมาเสียอีก จากนั้นอริสเทียก็ถูกลี้มเสี้ยน...

วันที่ทั้งจักรวรรดิต่างยินดีกับการขึ้นครองราชย์ของรูบรีส คือวันที่อริสเทียเคยเฝ้านับนิ้วรอเพื่อไปยืนเคียงข้างในฐานะจักรพรรดินี ในวันนั้น

กลีบดอกไม้จะถูกริบไปเรื่อยไปทั่ว พร้อมเสียงโห่ร้องยินดีปรีดาของผู้คน แต่ในความเป็นจริง เธอกลับได้เห็นรูปริสส่งยิ้มให้หญิงสาวลึกลับ ทั้งที่เขายืนชากับเธอมาตลอด พวกเขาจับมือกันอย่างมีความสุข รับบงกฏแห่งองค์จักรพรรดิและองค์จักรพรรดินีเคียงคู่กัน คนที่ได้รับการเลี้ยงดูให้เติบโตขึ้นมาเป็นอัศวินหีแห่งองค์จักรพรรดิอย่างอริสเทียบกลับถูกแต่งตั้งให้เป็นเพียงราชินี ผู้เป็นเพียงมเหสีขององค์จักรพรรดิเท่านั้น เธอต้องเข้าไปยังตำหนักจักรพรรดินีที่เคยคิดมาตลอดว่าจะที่บ้านของตน เพื่อถวายเป็นความเคารพแก่หญิงสาวคนนั้น

จากหญิงสาวที่เคยถูกยกให้เป็นอันดับหนึ่งแห่งจักรวรรดิ ตอนนีชีวิตในวังของเธอกลับเริ่มต้นในฐานะมเหสีองค์หนึ่งของจักรพรรดิเท่านั้น...

“โห! ผมสีเงินหรือ เพิ่งรู้ว่าสีนี้สวยงามจริงๆ สวยมากเลย หัวดี เธอชื่ออะไรนะ?”

หญิงสาวผู้ถูกเลือก คือหญิงสาวลึกลับที่พระเจ้าประทานมาสู่จักรวรรดิ เธอยิ้มด้วยใบหน้าไร้รอยตำหนิ ดูสะอาดตาสมกับที่ได้รับความรักจากทุกคน คนเหล่านั้นต่างสรรเสริญว่าเธอดูบริสุทธิ์ไร้เดียงสา แต่สีหน้าอย่างนั้นมันดูใสซื่อเกินไปจนเหมือนปัญญาอ่อนมากกว่า

“อริสเทียบ ลา โมนิกถวายเป็นขอมแด่องค์จักรพรรดินี ดวงจันทร์แห่งจักรวรรดิเพคะ”

ถ้าเป็นไปตามโชคชะตาที่ถูกกำหนดเอาไว้ก่อนหน้านี้ ข้าจะได้รับนามสกุล ‘แคลสทินา’ แต่ปัจจุบันชื่อของข้าก็ยังคงเป็น อริสเทียบ ลา โมนิก

เพราะมีเพียงจักรพรรดินีผู้เป็นอัศวินเหสีแห่งจักรพรรดิเท่านั้นจึงจะได้ใช้นามสกุลแคลสิกา แม้ข้าจะได้รับเกียรติให้เหนือกว่ามเหสีคนอื่น ๆ ของจักรพรรดิ แต่ก็ไม่มีสิทธิ์ใช้นามสกุลแคลสิกา

“อริสเทียเธอ? ชื่อยาวจัง เรียกเทียเฉย ๆ ได้ไหม?”

“...เป็นเกียรติของหม่อมฉันแพะองค์จักรพรรดินี”

เทียรี จะเรียกข้าว่าเทียลีนะ ผู้หญิงคนนี้รู้ใหม่ว่าในหมู่ขุนนางนั้นต้องสนิทกันระดับหนึ่งจึงจะเรียกชื่อของกันและกันได้ ยิ่งเป็นชื่อเล่นด้วยแล้วจะอนุญาตให้เรียกเฉพาะผู้ที่มีสายเลือดเดียวกัน ผู้ที่สนิทกันมาก ๆ หรือผู้ที่เป็นครูรักเท่านั้น

“ยินดีที่ได้รู้จัก เรียกฉันว่าจิลีนก็ได้ ต่อไปก็ฝากเนื้อฝากตัวด้วยนะ”

“แพะองค์จักรพรรดินี”

“เทียเป็นคนสวย แต่พูดจาแข็งไปหน่อย ทำตัวสบาย ๆ ไม่ได้เหรอ?”

“ขอพระราชทานอภัยแพะ”

“ขอพระราชทานอภัยเธอ? เอ่อ...นี่ฉันดูจะครออยู่หรือเปล่าเนี่ย! อย่าพูดแบบนั้นเลยคุยกันสบาย ๆ เถอะนะ ไม่งั้นฉันถือด้าย”

ระหว่างขุนนางด้วยกันจะต้องพูดคุยกันด้วยภาษาทางการ ซึ่งถือเป็นเรื่องพื้นฐาน ส่วนพระราชวงศ์นั้นมีการยาทที่จะต้องใช้คำราชาศัพท์ตามแบบโบราณราชประเพณี แต่หญิงสาวที่ถูกเรียกว่า ‘หญิงลึกลับ’ หญิงสาวที่ถูกเลือกและได้รับพรจากพระเจ้าคนนี้ กลับมองข้ามกฎเหล่านั้นและใช้คำพูดชั้นต่ำเหมือนคนธรรมดาทั่วไปใช้กัน อาจเป็นเพราะเธอยังไม่คุ้นกับมารยาทเหล่านั้นหรือไม่ก็เห็นข้าเป็นเพียงมเหสีที่ไม่จำเป็นต้องให้เกียรติอะไรนัก

อย่าคิดอะไรไปในแง่ร้ายเลยอริสเทีย เธอคงยังไม่คุ้นกับมารยาทเหล่านี้ อีกอย่าง...ไม่มีใครรู้ด้วยซ้ำว่าเธอเป็นใคร

“เทีย ออกไปเดินเล่นข้างนอกกับฉันไหม?”

“หมายถึงที่ไหนหรือแพะ?”

“อืม...ความจริงฉันอยากออกไปนอกวัง แต่พวกพี่ ๆ คงไม่ปล่อยให้ฉันไปแน่ ฉันไปเดินเล่นเฉย ๆ ก็ได้ ไปไหม?”

“พวกพี่ ๆ หรือเพคะ?”

“อ้อ ก็พวกพี่ ๆ ที่ดูแลฉันไง เฮ้อ...รู้รีเปล่าว่าพวกเขาน่ากลัวขนาดไหน ไม่รู้ทำไมที่นี้ถึงได้มีแต่คนอายุเยอะกว่า ฉันอึดอัดจะแย่แล้ว”

ข้าทอดสายตาไปยังหญิงสาวที่จับข้อมือของข้าลากไปพลางบนพืชมพู่ ถึงมารยาทของชาวตะวันออกให้ฟังไป แม้ว่าข้าจะไม่ชอบใจในตัวเธอ แต่สิ่งที่บาดใจยิ่งกว่านั้นคือ เธอเรียกคนที่เข้ามาดูแล้วว่าพี่ทั้งที่คนพวกนั้นเป็นเพียงนางกำนัล นี่คงเป็นต้นเหตุของข่าวที่เขาลือกันว่าองค์จักรพรรดินี้ทรงพระเมตตาตายนัก

คิดแล้วก็ต้องถอนใจออกมา จริงอยู่ผู้ที่สูงกว่าควรแสดงความนุ่มนวลและอบอุ่นต่อผู้ที่ต่ำกว่า แต่ทุกเรื่องต่างมีระดับอันสมควร ถ้าดีมากเกินไปจนผู้ที่ต่ำกว่าทำตามอำเภอใจได้ ถือเป็นความผิดของผู้ที่สูงกว่า การแสดงความอบอุ่นให้เหล่านางกำนัลรู้ลึกกว่าเธอเป็นเจ้านายที่ดี อยู่ด้วยแล้วสบายใจคือเรื่องจำเป็น แต่ไม่รู้หรือว่าการเข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงองค์จักรพรรดินี้ผู้เป็นนายหญิงแห่งจักรวรรดิถือเป็นพฤติกรรมที่มากจนเกินงาม เห็นที่ต้องสั่งสอนนางกำนัลเหล่านั้นใหม่เสียแล้ว

ข้ามีงานเพิ่มอีกอย่างหนึ่งแล้วสินะ

“ที่นี่สวยมากเลยใช่ไหม?”

รูปร่างผอมบางแบบนี้ทำไม่ถึงได้แรงเยอะนัก แม้ข้าจะไม่พอใจแต่ก็ต้องพยายามเก็บเอาไว้ สถานที่ที่ถูกเธอลากเดินมาก็คืออุทยานส่วนพระองค์ขององค์จักรพรรดิ จักรพรรดิองค์ก่อนทรงเมตตาและเรียกข้าว่า ‘ลูกสะใภ้’ พระองค์เรียกให้เข้ามาเข้าเฝ้าที่นี่อยู่บ่อย ๆ และที่นี่ยังเป็นสถานที่แรกที่ข้าได้พบเขา ผู้ที่ข้าเชื่อมาตลอดว่า...วันหนึ่งจะได้เป็นคู่ชีวิตและอยู่ด้วยกันไปตลอดกาล

“ลูกสะใภ้”

อุทยานแห่งนี้ปกคลุมไปด้วยสีเขียวสดชื่นและดอกไม้หลากสีที่พากัน
คลอเคลียสายลมแผ่วเบาซึ่งพัดพลิ้วมา ข้าคุ่นเคยกับที่นี่มากเสียจนสามารถ
หลับตาเดินได้ ข้ารู้สึกเหมือนได้ยินเสียงของพระองค์ดังมาจากที่ไหนสักแห่ง
ในอุทยานแห่งนี้ น้ำตาจึงรินขึ้นมา ภาพแห่งช่วงเวลาที่ดีถึง ช่วงเวลาที่
สนุกสนาน และช่วงเวลาที่เคยคิดว่าทุกคนจะมีความสุขด้วยกันแวบขึ้นมา
ในหัว ที่ผ่านมาทรงเหน็ดเหนื่อยมากกินพอแล้ว ตอนนี้อะไรก็จางพรัดจึงจะ
มีความสุขอยู่ในอ้อมกอดของพระเจ้าอย่างแน่นอน

ใช้ไหมเพคะฝ่าบาท...วันนี้หม่อมฉันอยากเข้าเฝ้าพระองค์เหลือเกิน

“เทีย เป็นอะไรหรือเปล่า?”

“...ไม่เป็นอะไรเพคะ โปรดยกโทษให้หม่อมฉันด้วยที่ทำให้ทรง
กังวล”

หญิงสาวผู้นั้นเอียงคอมองข้า เห็นแล้วก็ได้แต่รู้สึกอึดอัดอยู่ในใจ
เจ้ายังอ่อนแออยู่มากนะอริสเทีย ไม่ว่าจะคิดถึงจักรพรรดิองค์ก่อน
มากแค่ไหนก็ไม่ควรเผยความรู้สึกต่อหน้าคนอื่นแบบนี้

“คิดอะไรอยู่? มีเรื่องอะไรไม่ดีหรือเปล่า?”

“ไม่เพคะ แค่คิดถึงผู้ที่ค้นหาเพคะ”

อยู่ๆ สีหน้าที่ดูเหมือนจะร่าเริงตลอดเวลาก็สลดลงในทันที

“ผู้ที่คิดถึงเธอ...?”

“...”

“ฉันคิดถึง... แม่... พ่อ... แล้วก็จู่โจมดีด้วย”

จริงสินะเธอเองก็คงมีครอบครัวอยู่เช่นกัน ได้ยินว่าปีนี้เธออายุสิบแปด
อายุเท่านี้คงจะคิดถึงครอบครัวไม่ต่างจากข้าหรอก แม้ท่านพ่อจะเป็นคนหนึ่งเฉย
แต่ข้าก็ยังมีพ่อ ตอนนี้เธอไม่มีใครเลย อยู่ดี ๆ ก็ต้องแยกจากครอบครัว

และขึ้นเป็นจักรพรรดินีโดยไม่คาดคิด บางทีเธอควรถูกมองว่าเป็นผู้เสียหายมากกว่า

“แม่ขา... พ่อขา...”

เห็นอย่างนี้แล้วก็รู้สึกผิดขึ้นมาเล็กน้อยที่เคยเกลียดเธอ พอคิดจะเอ่ยปากบอบบพระโลมก็มีน้ำเสียงเย็นชาดังขึ้นมาด้านหลัง

“เกิดอะไรขึ้น?”

น้ำเสียงนั้นเย็นชาจนหัวใจเย็นยะเยือก เขานั้นเอง ข้าไม่ได้ยินเสียงเดินเลย เข้ามาที่นี้ตั้งแต่เมื่อไหร่กัน เขามองข้าด้วยสายตาเยียบเย็น

“ถวายบังคมองค์จักรพรรดิ ดวงอาทิตย์แห่งจักรวรรดิ”

“จื๋อไม่มีเรื่องอะไร ทำไมถึงร้องไห้?”

“รูบ...”

รูบหรือรูบริส คามัลลูดิน ซานา แคลสทิษา พอได้ยินดังนั้น เสียงหัวเราะแห่งความสิ้นหวังก็ดังขึ้นมา ตลอดสิบหกปีที่ผ่านมามีไม่เคยได้รับอนุญาตให้เรียกแม่แต่ชื่อของเธอ แต่เธอคนนั้นก็กลับได้เรียกชื่อเล่นของเธออย่างง่ายดาย

“เจ้าทำอะไรจื๋อไม่ใช่ไหม? เจ้าพูดอะไร? จื๋อถึงได้ร้องไห้แบบนี้”

“ฝ่าบาท”

น่าเศร้าจริง ทำไมถึงเริ่มต้นด้วยการชกใช้กันแบบนี้ล่ะ ข้าไปทำอะไรให้เธอหรือ

“ไม่ใช่ค่ะรูบ เทียไม่ได้ทำอะไร จันร้องไห้เพราะคิดถึงครอบครัวเฉย ๆ ค่ะ”

“...จื๋อ จื๋อ เจ้ากลับไปพักผ่อนก่อนนะ เดี่ยวข้าตามไป”

พอได้เห็นสายตาด่อนโยนที่เขามองเธอแล้ว ก็รู้สึกเจ็บจี๊ดเข้าไปในหัวใจ ยิ่งได้ฟังคำปลอบโยนด้วยน้ำเสียงอบอุ่นในแบบที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน หัวใจข้าก็ยิ่งปวดร้าว ขณะยื่นมือมาที่เข่ามองด้านหลังของหญิงคนนั้น ด้วยท่าทีแสนรักน้ำตาก็ยังตกใน พอเธอคนนั้นกลับสายตาไป เขาก็จึงหันหน้า

มามองข้าด้วยสายตาเย็นชาแฝงไปด้วยความดูหมิ่นและเหยียดหยัน ซึ่งข้าก็
ได้แต่ก้มหน้าและไม่สามารถพูดอะไรออกมาได้เลย

“ขอเตือนเอาไว้ก่อนนะ...”

“เพคะฝ่าบาท”

“อย่าเข้าไปใกล้จิ้งจอก เธอเป็นคนอ่อนแอและไร้เดียงสา ไม่ใช่คนที่เจ้า
จะเข้าหาได้ตามอำเภอใจ”

“ฝ่าบาท”

แต่ละคำที่ออกมามีแต่ความเย็นชา จนล้าคอข้าตีบตันไปหมด

“เจ้าคิดว่าตำแหน่งจักรพรรดินีเป็นของเจ้านั้นหรือ? ใฝ่สูงไปละมั้ง เจ้าได้รับ
การยกย่องในฐานะว่าที่จักรพรรดินีเพราะโองการสวรรค์ถูกต้องความผิดต่างหาก
ตำแหน่งนี้ไม่ใช่ของเจ้ามาตั้งแต่แรกแล้ว”

“...”

“ครั้งนี้ข้าจะยอมปล่อยไป แต่ถ้าเกิดเรื่องแบบนี้อีกครั้งละก็ ข้าไม่
อยู่เฉยแน่!”

“หม่อมฉันจะจำไว้เพคะ”

เขาหมุนตัวกลับพร้อมกับสายลมเย็นเยือก ภาพแผ่นหลังของเขา
ทำให้ข้าได้แต่ยกมือกุมหน้าอก ข้าทำอะไรผู้หญิงคนนั้นหรือก็เปล่า แต่
พยายามจะเข้าใจเธอเท่านั้น

“องค์ราชินีทรงประทับอยู่ที่นั่นหรือเพคะ”

“มีเรื่องอะไร?”

“มีเอกสารต้องอนุมัติด่วนเพคะ หม่อมฉันตามหาพระองค์สักพักแล้ว
พอพระองค์ไม่อยู่เรื่องต่าง ๆ ก็ไม่เดินเลย...”

“...จิ้งจอก เข้าใจแล้ว ไปเถอะ!”

ข้าทอดสายตามองหัวหน้าสำนักพระราชวังที่ดูเร่งรีบ เนื่องจากมีเอกสาร
ที่ต้องอนุมัติเร่งด่วนรออยู่ ไม่มีข้าราชการต่าง ๆ ของสำนักพระราชวังก็จะไม่เดิน

SEED
inspiration starts here

ใช้แล้ว ข้าก็ยังมีค่าอยู่ ข้าจะต้องคอยอุดหนุนของผู้หญิงที่ยังไม่คุ้นเคยกับเรื่องแบบนี้ให้ดี นี่คือเหตุผลที่ข้าเข้ามาอยู่ในวัง

คิดแล้วข้าก็เดินตามหัวหน้าสำนักพระราชวังที่กล่าวด้วยน้ำเสียงกระหืดกระหอบว่าจะลวงหน้าไปก่อน แล้วเดินทางออกไปจนเกือบมองไม่เห็น

ข้าพยายามเมินเฉยต่อรอยเปื้อนดวงกลม ๆ ที่หยดลงบนชุด และค่อย ๆ ซึมเข้าไป

“เหี้ย...เธอคือราชินีหรือ”

วันนี้มีเรื่องอะไรอีกนะ

พอได้เห็นเธอมาหาพร้อมหน้าตาคลอเบาตั้งแต่เห็น พลงเอ่ยปากถามว่า เธอคือราชินีหรือก็รู้สึกรำคาญใจขึ้นมา ไม่อยากเชื่อเลยว่าเพิ่งจะรู้ นับตั้งแต่ตอนที่อยู่ ๆ เธอก็ปรากฏตัวก็สี่เดือนเข้าไปแล้ว อีกทั้งยังมาหาโดยไม่ยอมแจ้งล่วงหน้า จนขัดการทำงานของข้ามาตลอดสองเดือน แต่กลับไม่รู้ข้าเป็นใคร

“ขอภัยให้หม่อมฉันด้วยเพคะองค์จักรพรรดินี”

“นี่เธอเป็นสนมของรูปเธอ?”

สนมจั้นหรือ นอกจากอักรมเหลสีของจักรพรรดิแล้ว ภรรยาคนอื่น ๆ ก็มียศมีตำแหน่งเหมือนกัน ในจักรวรรดิจะมีจักรพรรดินีได้เพียงหนึ่งองค์ และราชินีอีกหนึ่งองค์ โดยจักรพรรดินีคือ ‘อักรมเหลสี’ ส่วนราชินีคือ ‘มเหลสี’ ซึ่งนำไปเทียบกับสนมไม่ได้ เพราะสนมไม่ได้รับยศตำแหน่งใด ๆ แถมยังไม่ได้รับการใส่ใจอีกด้วย ราชินีมีหน้าที่ดูแลและปกครองภรรยาคนอื่น ๆ ยกเว้นจักรพรรดินี หากจำเป็นก็สามารถทำงานแทนได้ แม้ความหมาย

ของตำแหน่งนี้จะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อจักรพรรดิองค์ที่ 11 แต่งตั้งภรรยาที่รักมากที่สุดให้เป็นราชินี แต่นานนับตั้งแต่มีราชินีขึ้นมาในหน้าประวัติศาสตร์แทบไม่มีราชินีองค์ใดทำหน้าที่ของตนเองได้ดีเลย

“หม่อมฉันเป็นมเหสีของฝ่าบาทเพคะ องค์จักรพรรดินี”

มเหสีกับสนม...เป็นจักรพรรดินีมาเกือบครึ่งปีแล้วยังไม่รู้ความแตกต่างอีกหรือ แบบนี้คงไม่เข้าใจคำว่ามเหสีที่ข้าเพิ่งตอบไปแน่นอน ข้าแตกต่างจากราชินีองค์อื่น ๆ ตรงที่ต้องทำงานทั้งหมดของจักรพรรดินีด้วย เพราะเธอยังไม่รู้ตัวเองต้องทำอะไรบ้าง เมื่อไหร่ถึงจะรู้ว่าการเรียกคนอย่างข้าว่าสนมถือเป็นการดูหมิ่นกันอย่างรุนแรง

“ถ้างั้น...”

จะพูดอะไรออกมาอีก ตกลงมืออะไรจะพูดกับข้ากันแน่

วันนี้สภาพร่างกายของข้ายังไม่ค่อยดีตั้งแต่เข้าจากอาการความดันต่ำ ตอนนี้รู้สึกอยากอาเจียนอยู่ตลอดและปวดหัวมาก แต่มีงานที่ต้องทำกองสุมอยู่ไม่อาจลุกไปไหนได้ เพราะแบบนี้หรือเปล่าที่ข้าจึงรู้สึกจำใจมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเธอมาหาโดยไม่แจ้งล่วงหน้าแถมยังเอาแต่อ้างอีกปกติแล้วคนในวงสังคมชั้นสูงจะพบปะกันจนตึกตื่น และมักหลีกเลี่ยงการมาหาในเวลาเช้า นี่เธอเรียนมารยาทมาเกือบครึ่งปีแล้วก็ยังไม่รู้เรื่องพื้นฐานพวกนี้อีกหรือ ครูสอนมารยาทสอนอะไรให้เธอบ้าง

“ฉัน... ฉัน... เอ่อ... เอาไว้ฉันจะมาหาอีกที ขอโทษนะ”

หลังจากทำท่าลังเล เธอก็พูดตะกุกตะกักแล้ววิ่งหนีไป ข้าได้แต่มองภาพด้านหลังของเธอด้วยความรำคาญ ก่อนจะถอนหายใจและหยิบเอกสารที่กองอยู่มาดูต่อ ข้าคิดเอาไว้ว่าปีหน้าคงจะค่อย ๆ ส่งมอบงานให้เธอได้ แต่ดูจากสภาพตอนนี้แล้วคงเป็นไปได้

“ขอโทษนะ เทีย ฉันขอโทษจริง ๆ”

วันต่อมาเธอก็มาทวงแต่เข้าแบบไม่เกรงใจ พอเห็นดั่งนั้นความโกรธก็คุกรุ่นขึ้นมาจากส่วนลึกของจิตใจ ได้โปรดช่วยหยุดมหาโดยไม่แจ้งล่วงหน้าอย่างนี้สักที่ได้ไหม สุดท้ายก็ต้องสะกดอาการปวดหัวที่ทำเอาหัวแทบจะระเบิดไว้ แล้วพูดออกไปด้วยสีหน้าเรียบเฉย

“ทรงหมายถึงอะไรเพคะองค์จักรพรรดินี?”

“ฉันขอโทษจริง ๆ นะเทีย ขอโทษจริง ๆ”

ทำอะไรแต่พอดีหน่อยได้ไหม เมื่อวานก็มาทวงใจเข้าด้วยการเรียกว่าสนม ส่วนวันนี้เป็นอะไรไปอีก เมื่อคืนไปทำอะไรมาหน้าถึงได้ขีดเผือดขนาดนั้น อยู่ ๆ ก็มาหาแล้วเอาแต่ร้องห่มร้องไห้ออกมาแบบนี้ มันชวนให้รู้สึกโมโหจนอยากจะตะโกนใส่หน้าถามไปว่า ‘มาขอโทษเรื่องอะไร’ ขอโทษที่เข้าต้องมาจัดการเรื่องต่าง ๆ ที่เธอก่อขึ้นทั้งหมด ขอโทษที่ปล่อยให้ข้าต้องรับหน้าที่ดูแลพระราชวัง ทั้งที่เป็นงานของเธอ หรือขอโทษที่เธอมีมารยาทแย่ ๆ แม้จะเรียนรู้แค่ไหนก็ไม่ดีขึ้น เธอควรพอได้แล้วไหม ถ้าไม่ได้คิดจะมาทดสอบความอดทนกันก็หัดทำอะไรให้มันพอดีเถอะ ได้โปรด

“ฉัน คือว่าฉัน...”

“...”

“ฉันได้ยินมาว่าเดิมทีเธอถูกกำหนดให้เป็นจักรพรรดินี เป็นคู่หมั้นที่จะได้แต่งงานกับรูปทนต์ที่เกิดมา”

โอ้ เริ่มรู้เรื่องราวกับเขาแล้วนี่ แต่เรื่องนี้ไม่ว่าใครที่เป็นพลเมืองในจักรวรรดิต่างก็รู้กันทั้งนั้น แต่กว่าคนที่เป็นถึงจักรพรรดินีจะรู้ความจริงเวลาก็ผ่านไปครึ่งปีแล้ว

“ขอโทษนะ ขอโทษจริง ๆ”

“...”

“ฉันนี่จริง ๆ เลย”

“องค์จักรพรรดินีไม่จำเป็นต้องขอโทษหรอกค่ะ”

“หมายความว่ายังไง?”

ข้าจะว่าจะฟังอย่างเดียวเท่านั้น คิดว่าจะฟังให้เข้าหูซ้ายแล้วปล่อยให้ทะเลผ่านหูขวาออกไป แต่ไม่รู้เพราะนี่ยังเข้าอยู่หรือเป็นเพราะหัวที่ปวดจนแทบจะระเบิด จึงได้ผลอพุดออกมาโดยไม่รู้ตัว

“ผู้ที่จะเป็นคู่ชีวิตของฝ่าบาทถูกกำหนดโดยพระเจ้า ฉะนั้นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกอย่างองค์จักรพรรดินีก็คือคู่ชีวิตของฝ่าบาทถูกต้องแล้วเพราะส่วนเรื่องของหม่อมฉัน เป็นเพียงการตีความพระประสงค์ของพระเจ้าผิดไปเท่านั้นเอง”

ครั้งหนึ่งเขาเคยพูดไว้อย่างนี้ เมื่อพระประสงค์ของพระเจ้าถูกตีความผิด ทุกคนเลยเข้าใจผิดคิดว่าเป็นข้า ซึ่งที่ช่าง ๆ เขาเดิมที่เป็นของเธอมานแต่แรกอยู่แล้ว

“ทำไมพูดง่าย ๆ แบบนั้นล่ะ!”

“หมายความว่าอย่างไรคะ องค์จักรพรรดินี?”

“พระเจ้า...พระเจ้าทรงกำหนดเธอ จักรพรรดินี จักรพรรดินีนะเธอ! มันคืออะไร ทำไมพระเจ้าต้องทรงกำหนดให้ด้วย!”

ว่าไงนะ พอได้ยินแล้วข้าถึงกับพุดอะไรไม่ออก แล้วเธอก็ตะโกนใส่ข้าด้วยความโมโห

“ทำไมถึงพุดเหมือนว่าเรื่องราวมันต้องเป็นแบบนี้อยู่แล้ว เธอไม่โกรธเลยหรือไง?”

นี่เจ้าคิดหรือว่าตัวข้าต้องการให้ทุกอย่างมันเป็นแบบนี้ ในสายตาเจ้า ข้าดูเหมือนยอมรับความจริงทุกอย่าง โดยไร้ความโกรธเลยงั้นหรือ

“จักรพรรดินี? ที! ฉันไม่ได้อยากเป็นเลยสักนิด! วันนั้นฉันแค่ก้มลงเก็บเศษเหรียญที่ตกลงระหว่างทางกลับบ้านเท่านั้นเอง แล้วก็มาโผล่ในโลกใบนี้ ฉันรู้สึกเหมือนตัวเองตกลงมาในสระน้ำ อยู่ ๆ ก็โผล่ขึ้นมาเจอ

อริสเทีย
จักรพรรดินี
ผู้ถูกลืม

The Abandoned Empress

ในฐานะบุตรสาวผู้เป็นความภาคภูมิใจของตระกูลโมนิก อริสเทีย ลา โมนิก ได้รับการเสียดูให้เจริญเติบโตขึ้นมาเป็น จักรพรรดินีแห่งจักรวรรดิตามโองการสวรรค์ แต่สถานการณ์ กลับพลิกผันเมื่อหญิงสาวลึกลับปรากฏตัว องค์จักรพรรดิ เลือกที่จะมอบมงกุฎจักรพรรดินีแห่งจักรวรรดิให้เธอคนนั้น ส่วนปลายทางที่รออริสเทียอยู่คือ การล่มสลายของตระกูล และคมขวานของเพชรฆาต

SEED

แต่อยู่ ๆ เธอกลับลืมตาตื่นขึ้นมาตอนอายุสิบขวบ อริสเทียจำต้องดิ้นรนทุกวิถีทาง เพื่อไม่ให้เรื่องราว อันแสนเจ็บปวดย้อนกลับมาซ้ำรอยเดิม ไม่ว่าจะเรื่องที่เกิดขึ้นนั้น จะเกิดขึ้นจริงหรือเป็นเพียงฝันร้ายก็ตาม!

www.se-ed.com

ISBN(e-book) 978-616-08-3944-5

9 786160 839445

309 บาท

อริสเทีย จักรพรรดินีผู้ถูกลืม เล่ม 1
หมวด : วรรณกรรม/นิยาย